

РЕШЕНИЕ

№ 9208

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в
публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **190** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с. чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-11Б-00-17/30.12.2025г по описа на КЕВР от „Електроразпределение Юг“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] чрез юрк. А. Г.-Н. с адрес [населено място], [улица] срещу Решение №Ж-1165/18.12.2025г. на КЕВР, с което на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба №3/21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката КЕВР е дала на „Електроразпределение Юг“ ЕАД следните задължителни указания: 1.1. В седемдневен срок след получаване на решението да удовлетвори искането на Православен храм „Р. Б.“ за създаване на нов абонатен идентификатор 72151.501.220.3, находящ се в [населено място], общ.Б., обл.Б., с битово предназначение; 1.2 В седемдневен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено в противоречие на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Счита, че необосновано и немотивирано КЕВР приема, че жалбата, подадена от г-н Б., в качеството му на председател на църковното настоятелство при Храм „Р. Б.“ е основателна и следва да бъде уважена. Тези изводи са в противоречие на чл.116 от ЗЕ и реда за присъединяване на обекти за потребление от Наредба №6. Заявява, че храм „Р. Б.“ е подал към ЕР Юг искане за проучване на условията за присъединяване на обект към мрежата на ЕР Юг с цел обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от вече присъединен обект за потребление. Този нов обект е процесната сграда за църковни обреди и молитви с идентификатор 72151.501.220.3 по КККР на

[населено място], [община]. Основанието на процедурата е предвидено в чл.7, ал.1, т.5 от Наредба №6 от 28.03.2024г за присъединяване на обекти към електрическите мрежи. Условието, на които следва да отговаря един обект, за да бъде присъединен към мрежата на оператора са разписани в чл.117, ал.1 от ЗЕ, Пояснява, че ЕР Юг е издало становище №4674375, с което е определило условията за присъединяване на въпросния обект, чието обособяване се иска. След получаване на становище жалбоподател не е предприел последващи действия по процедурата -искане от клиент за сключване на договор в срока на становището, издаване на договор от оператора на електроразпределителната мрежа и подписването му, заплащане на цената за присъединяване както и монтиране на електромерно табло и създаване на нова измервателна точка. Процедурата по ново присъединяване за обособяване на процесния обект не е завършена и не съществува обособен нов обект със самостоятелно измерване. Според оспорващата страна след финализиране на всички етапи, жалбоподател може да заяви искането си потребената в новия обект електрическа енергия да се заплаща по битови цени. Съгласно становище №4674375 от 14.04.2025г са определени вида на процедурата, техническите условия, сроковете и дължимата цена, като в раздел Технически условия, т.1 Технически характеристики на обекта е записано, че предназначението на обекта е небитов, което според оспорващата страна е единственото възможно решение в случая, защото заявител и титуляр на собствеността е юридическо лице и предназначението на сградата е „сграда за църковни обреди и молитви“. Пояснява, че доколкото храмът е религиозна институция, която макар да не извършва стопанска дейност е юридическо лице, то няма бит или домакинство, за да задоволява свои собствени домакински/битови/жилищни нужди и се причислява към „небитовите клиенти“. В подкрепа на това заявява, че по идентични казуси, повдигани пред КЕВР относно жалби на клиенти срещу доставчик на електрическа енергия ТД Митница П. е издала Ревизионен акт №BG00300-РК25-РА1/32-862554/22.05.24г, с който на основание чл.119, ал.2 ДОПК във връзка с ревизия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени относими за правното разрешение на настоящия спор указания по прилагане на закона. Изложени са подробни аргументи в подкрепа на тезата, че определящо за категорията на клиента на „битов“ или „небитов“ и съответно тарифата за начисляване на ел. енергия е предназначението на обекта, което се определя по предвиден в закона ред с издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация на строежа и съответно може да се изменя с друг такъв акт. Иска се от съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно решението на КЕВР, с което на жалбоподател са дадени задължителни указания да удовлетвори искането на Православен храм „Р. Б.“, представляваща сграда в двора на храма с битово предназначение и да върне преписката на административния орган със задължителни указания относно правилното прилагане на закона, евентуално да реши спора по същество. Претендира присъждане на сторените разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от процесуален представител на дружеството, с която заявява, че поддържа жалбата, няма доказателствени искания и изразява становище по същество. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът–К. за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. К. оспорва жалбата. Счита решението за правилно и законосъобразно, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на претендирания размер юрисконсултско възнаграждение от страна на жалбоподател. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна Председател на Църковно настоятелство при храм „Р. Б.“ – ставрофорен иконом Б. И. Б., редовно уведомена, не се явява, не се представлява. В писмено становище от 10.02.2026 г. оспорва жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД като неоснователна с

подробно изложени съображения по същество Иска се от съда да остави без уважение жалбата като неоснователна и претендира разности.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, намира следното:

В КЕВР е постъпила жалба вх.№Е-11Б-00-17/01.09.2025г /л.29-31/, подадена от ставрофорен иконом Б. И. Б. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД. Жалбата е относно искане за създаване на отделен абонатен номер за обект, собственост на Православен храм „Р. Б.“, представляващ сграда в двора на храма, с идентификатор 72151.501.220.3, находящ се в [населено място], [община], област Б., като е заявено, че електрическата енергия ще бъде ползвана за битови нужди. Жалбоподател е заявил, че православният храм притежава „черковна къща /двуетажна сграда/ в двора на църквата на селото“, в която от три години живее свещеник С. Т. с четиричленното си семейство. Църковното настоятелство има сключен със свещеника договор за наем на недвижим имот. Договорът за присъединяване е сключен с храма и електрическата енергия се заплаща по тарифата за небитови нужди. Предоставено е писмо изх.№Е-04-104-1/01.02.2023г на председател на КЕВР до Българска патриаршия-Св. Синод, според което „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди, а небитов клиент е клиент, който купува електрическата енергия за небитови нужди. Съгласно този критерий ползваната от църквата електроенергия отговаря на изискванията за небитови нужди, но ползваната от семейството на свещеника електрическа енергия в църковната сграда отговаря на изискванията за битови нужди. Към жалбата до КЕВР са представени: Писмо изх.№Е-04-104-1/01.02.2023г по описа на КЕВР и Договор за отдаване под наем на църковен недвижим имот от 01.12.2014г със страни: църковно настоятелство при храм „Р. Б.“ [населено място], представлявано от ставрофорен иконом Б. И. Б. /в качество на наемодател/ и дякон С. Т. Т. /в качество на наемодател/. Съгласно договора предмет е отдаване под наем на църковна къща нот.акт №57, том IV/19.11.2024г, построена с дарения в двора на църквата за жилищно ползване от дякона и четиричленното му семейство. Съгласно т.4 от договора за наем срокът на договора е безсрочен. Към жалбата е приложено удостоверение изх.№70/30.03.2023г, издадено от Сливенска Митрополия [населено място], съгласно което ставрофорен иконом Б. Б. на осн. чл.141, ал.1 от Устава на Българската православна църква е председател на църковното настоятелство при църква „Св. Р. Б.“ в [населено място], област Б.. В това си качество ставрофорен иконом Б. на осн. чл.140, ал.1 от Устава на Българската православна църква представлява църквата „Св. Р. Б.“ в [населено място] и църковното настоятелство при нея пред всички компетентни органи в РБ.

В съответствие с това тълкуване г.н Б. е направил постъпки пред „Електроразпределение Юг“ ЕАД за сключване на договор и ползване на ел.енергия за битови нужди в сградата, в която живее семейството на свещеника Т., необходимите документи са представени, както и е заплатена такса в размер на 99лв. Електроразпределително дружество е издало Становище за присъединяване №4674375/14.04.2025г, с което е потвърдено поставяне на отделно средство за търговско измерване /СТИ/ за сградата, която се използва за жилище от семейството на свещеник Т.. С писмо от 17.07.2025г е отказано доставяне на електроенергия за битови нужди, поради това, че сградата е собственост на храма. С жалбата до КЕВР е поискано оказване на съдействие за църковната сграда в двора на храма в [населено място], [община], в която живее свещеник Т. и четиричленното му семейство, да бъде монтирано отделно СТИ и електрическата енергия да бъде начислявана като такса за битови нужди.

С писмо изх.№Е-116-00-17/10.09.2025г. на основание чл.142, ал.5 и чл.143, ал.4 от Наредба №3 КЕВР е изпратила жалбата за разглеждане по компетентност и изпращане от ЕРЮГ ЕАД становище, ведно с цялата административна преписка по случая и доказателства за твърденията в

становището в срока по чл.143, ал.4 от Наредба №3.

С писмо от 17.09.2025г „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изразило следното становище по жалбата: същата е относно присъединяване на обект, собственост на Правослаен храм „Р. Б.“, представляващ сграда с идентификатор 72151.501.220.3, находяща се в [населено място], общ.Б., който обект съгласно предоставен нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот от 19.11.2024г, вписан в Служба по вписванията Б. под Акт № 21, том 58, дело №12069, е с предназначение „сграда за църковни обреди и молитви“. Процедурата е започнала с искане за проучване на условията за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа с вх. №11423366/04.04.2025г, след което е издадено становище за условията и начина на присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа №4674375/14.04.2025г. В раздел II, т.1 от същото е посочено, че обектът е с небитово предназначение. С подаден по телефон сигнал, заведен под №108134/12.07.2025г ставрофорен иконом Б. е изразил несъгласието си с горесцитираната точка от становището. С писмо по ел.поща от 17.07.2025г електроразпределителното дружество е изразило позицията си относно направеното възражение, като отец Б. е информиран, че след преглед на представените към заявлението документи, е установено че в становището коректно е посочено, че обектът е небитов и няма предпоставки за промяната му. В становището ЕР ЮГ ЕАД посочва, че съгласно чл.10, ал.2 от Закона за вероизповеданията Българската православна църква – Българска патриаршия е ЮЛ, като устройството и управлението ѝ се определят от нейния устав. В чл.140, ал.1 и ал.2 от Устава на Б. е регламентирано, че църквата е обединение на православните християни от една или повече енории, където се намира храмът и е юридическо лице, което е местно поделение на Б. и на съответната митрополия, а в ал.3 от същата разпоредба е записано, че наименованието на църквата като юридическо лице е наименованието на съответния храм. Предвид това в становището ЕР ЮГ ЕАД застъпва, че православен храм „Р. Б.“ макар и да не извършва стопанска дейност, е юридическо лице по своята правна същност и няма потребности, присъщи за физически лица и лица от домакинството им. След анализ на дефиницията за битов клиент по §1, т.2а от ДР на ЗЕ и небитов клиент по §1, т.33в от ДР на ЗЕ с направена привръзка към Закона за акцизите и данъчните складове и по-специално чл.4, т.51 и т.52 от ЗАДС електроразпределителното дружество приема, че между посочените разпоредби няма колизия, предвид което съобразно констатациите в Ревизионен акт от 22.05.2024г, издаден от Агенция Митници във връзка с извършена ревизия на Е. Б. Електроснабдяване ЕАД, прави извод, че за да бъде използвана енергията за битови нужди, е необходимо потреблението да бъде осъществявано от физическо лице, каквото православният храм несъмнено не е, като допълнителен аргумент в становището се подчертава, че естеството и предназначението на сградата не предполага използването му за битови нужди, тъй като става дума за сграда за църковни обреди и молитви. Със становището до КЕВР са изпратени приложения: Искане за проучване на условията за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа вх.№11423366/04.04.2025г ведно с приложения-нотариален акт за прехвърляне на НИ, скица на сграда №15-481345-24.03.2025г, удостоверение от Сливенска Митрополия, становище за условията и начина на присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа № 4674375/14.04.2025г, имейл от 17.07.2025г, ревизионен акт от 22.05.2024г

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, е изготвен доклад вх.№Е-ДК-1556/11.12.2025г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол №359/18.12.2025г, в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по

административното производство доказателства.

С издаденото Решение №Ж-1165/18.12.2025г на КЕВР, предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно чл.2, т.10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл.2, т.11 „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро. Т.е. критерият за разпределение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват. Цитирана е съдебна практика в този смисъл. Прието е, че извършването на богослужбена дейност в храма не е търговска или професионална дейност, храмът е място, обуславящо църквата като обединение на православните християни от една или повече епархии-чл.140, ал.1 от Устава на Б.. Аргументирано е и с това че чл.23,ал.1 и ал.2 от Закона за вероизповеданията регистрираните вероизповедания имат право за своите нужди да произвеждат и продават вещи, свързани с богослужебната им дейност, ритуали и обреди, като сделките не са търговски по смисъла на ТЗ. Съответно в сградата, в която живее Т. със семейството си, не се извършва нито търговска, нито професионална дейност. Обстоятелството, че храмът е регистриран като ЮЛ е налага друг извод, тъй като правната форма е религиозната институция. Със заявлението жалбоподател е декларирал, че посочения обект се ползва за жилищни нужди, както и че тази постройка в двора на храма никога не е използвана за нежилищни нужди. Прието е, че свещеник Т. в качеството си на наемател на сграда /в двора на храма/, собственост на Православен храм „Р. Б.“ с идентификатор 72151.501.220.3, находящ се в [населено място], [община], следва да има статут на битов клиент по отношение на ползваната електрическа енергия в обекта и попада в приложното поле на дефиницията на §1, т.2а, ДР на ЗЕ. На „Електроразпределение Юг“ ЕАД са дадени следните задължителни указания:

1. 1.В седемдневен срок след получаване на решението да удовлетвори искането на Православен храм „Р. Б.“ за създаване на нов абонатен номер в обект Православен храм „Р. Б.“, представляващ сграда /в двора на храма/ с идентификатор 72151.501.220.3, находящ се в [населено място], общ.Б., обл.Б. с битово предназначение;

1.2 В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Юг“ ЕАД да предостави на КЕВР доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл.22, ал.1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на:1. ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги;2. клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон;3. лицензианти срещу лицензианти, свързани с изпълнението на

лицензионната дейност по този закон, както и на В и К оператори срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги;4. членовете на органите на оператора на преносна мрежа, на отговорниците по съответствието при оператор на преносна мрежа и на лицата по чл. 81д, ал. 9 при прекратяване на техните правоотношения в предвидените от този закон случаи. На основание чл.76, ал.4, т.8 от ЗЕ КЕВР извършва проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийни предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсвания снабдяването с енергия или природен газ. Договорните нарушения, свързани с неизпълнение на задължение за присъединяване на производители и клиенти към мрежите, са обект на контрол от страна на КЕВР, същата е сезирана по надлежния ред, в изпълнение на правомощието по чл.22, ал.1 от ЗЕ. Съобразно чл.22, ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалби, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове са в наредбата по чл.60-Наредба №3 от 21.03.2013г за лицензиране на дейностите в енергетиката – НЛДЕ /обн.ДВ Бр.33/05.04.2013г/, Глава девета. В чл.147, ал.1 от НЛДЕ е предвидено, че когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства КЕВР установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката, а когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства КЕВР установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им, съобразно чл.147, ал.2 от НЛДЕ. Обжалваното решение е издадено на основание чл.22, ал. 1, ал. 5, ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба №3, като на Е. Юг ЕАД са дадени задължителни указания в седемдневен срок да удовлетвори искането на Православен храм „Р. Б.“ за създаване на нов абонатен номер в обект, намиращ се в двора на храма с битово предназначение.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган- КЕВР, в съответствие с предоставените му правомощия по ЗЕ.

Решението отговаря на изискванията на [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#). Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазена е процедурата, предвидена в чл.145 от НЛДЕ, а именно след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад и проект на решение, в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните основания, както и са приложени събраните по административното производство доказателства. Спазена е нормата на чл.35 от АПК, като комисията е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата. Съгласно чл.15 от Наредба №3 е изготвен доклад и проект на решение. Комисията е провела закрито заседание, на което е приела Решение №Ж-1165/18.12.2025г. по жалбата на ставрофорен иконом Б. И. Б., представляващ Православен храм „Р. Б.“. Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол№359/18.12.2025г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 2 от членовете на КЕВР, като решението е взето с два гласа "за",от членове на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Видно от представените доказателства по делото с жалбата до КЕВР е отправено искане за създаване на отделен абонатен номер за обект, собственост на Православен храм „Р. Б.“, обектът представлява сграда в двора на храма с идентификатор 72151.501.220.3, находящ се в [населено място], област Б., като е заявено, че електрическата енергия ще бъде ползвани за битови нужди. По повод твърдението, че в сградата живее семейството на свещеник С. Т. е представен договор за наем от 01.12.24г между Църковното настоятелство и дякон С. Т. с предмет предоставяне под наем на къща, построена в двора на църквата за жилищно

ползване от дякона и неговото семейство.

Съгласно т.2а на §1 от ДР на ЗЕ (Нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) "Б. клиент" е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В закона за енергетиката е въведено разделение на клиентите, в съответствие с целта на дефинитивните норми на Директива №2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива №2003/54/ЕО, а именно: чл.2, т.10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл.2, т.11 „небитов клиент" означава физическо лице или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени нужди и включва производители и клиенти на едро.

Няма спор, че присъединената постройка, сграда, помещение, към момента не е самостоятелно присъединена. Заради това и клиентът на доставената електрическа енергия няма отделен сключен договор за доставка на електрическа енергия /партида/ на новообособения обект. Недвижимата вещь по см. чл.110 от Закона за собствеността, каквато съставлява новопостроената сграда в двора на храма е заявена за присъединяване към мрежата на самостоятелно основание, като отделна сграда с отделна инсталация и технически съоръжения. В §1, т.8 от ДР на Наредба №6 от 24.02.2014г за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи е дадена дефиниция на понятието „обект на клиент“, а именно съвкупност от терен, сгради, технологично оборудване, електрически съоръжения и приемници на електрическа енергия. Следователно в имота на храма се идентифицира сградата, която е предмет на присъединяване към мрежата на самостоятелно основание, отделна сграда с отделна техническа инсталация и съоръжения. Неоснователно „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД е приело в становище за присъединяване №4674375/14.04.2025г, че изискването за наличие на присъединен към електрическата мрежа обект не е изпълнено, поради което неправилно твърди, че между страните няма договорни отношения достъп на мрежовите услуги – достъп до мрежата и пренос на електрическа енергия. Доказателства в подкрепа на твърдението, че църковното настоятелство при храма е неизправна страна, защото след получаване на становището на ЕР ЮГ не е предприело никакви последващи действия по процедурата, описана в раздел IV на Глава втора от Наредба №6 от 28 март 2024г не е подкрепено с доказателства. Сградата с идентификатор 72151.501.220.3 по КККР на [населено място] не е спорно, че е захранена с електрическа енергия за небитови нужди, както и че измервателната точка се намира в сградата на храма с идентификатор 72151.501.220.1. Видно от искането за проучване условията за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа на ЕР ЮГ ЕАД е на обект за потребление на ел.енергия, включително промяна на условията за присъединяване на присъединен обект, съгласно което заявител е собственик на присъединявания обект при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване чрез отделяне от присъединен обект /л.53-58/. Със заявлението е заявено искане за създаване на отделен абонатен номер за сграда с идентификатор 72151.501.220.3 по КККР на [населено място], като е заявено и че електрическата енергия именно в този обект ще се ползва за битови нужди с приложени доказателства в този смисъл. Финализирането на започнатата процедура по инициатива на абоната по създаване на нова измервателна точка в отдадената под наем сграда има смисъл само в случай, че ЕР ЮГ уважи искането за доставка на ел.енергия за битови нужди, защото към момента на подаване на заявлението за промяна тя е вече снабдена с небитово електричество. След като със становището за присъединяване и с писмо от 17.07.2025г от страна на ЕР ЮГ е отказано предоставяне на електроенергия за битови нужди за тази сграда, то и неприключването на процедурата по Глава Втора от Наредба №6/28 март 2024г за присъединяване на обекти към електрическите мрежи не се дължи на пасивност от страна на абоната, а на отказът на доставчик да достави електроенергия за битови нужди.

Не се споделят доводите на „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД, че в становището правилно е определено, че електрическата енергия следва да се достави за небитови нужди, тъй като църковното настоятелство е юридическо лице, което по естеството си няма „бит“ или „домакинство“, за да задоволява свои собствени битови/жилищни/домакински нужди, заради което се причислява към „небитовите клиенти“. В §1, т.33в от ЗЕ е дадено определение за „небитов клиент“ – който купува електрическа или топлинна енергия с

топлоносител гореща вода за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди, включително производителите, промишлените клиенти и предприятия, малките и средните предприятия и клиентите на едро. В Закона за енергетиката и в Директива 2009/72/ЕО законодателят извършва разпределение на типовете клиенти на база на това какви нужди ще удовлетворяват клиентите с консумираната енергия, като няма изискване към предназначението на обектите, в които тя ще се консумира.

Каза се вече, че Църковно настоятелство при храм „Р. Б.“ е юридическо лице, което съгласно чл.13, ал.1 от Устава на Българската православна църква-Българска Патриаршия и нейните местни поделения – митрополии, църкви и манастири са юридически лица. Това обаче не означава, че това юридическо лице поради своето естество на правно образувание няма „бит“ или „домакинство“, за да задоволява свои собствени битови нужди и се причислява към небитовите клиенти, независимо от това дали е собственик/ползвател на обект с предназначение за жилищни нужди или пък не извършва търговска дейност с цел печалба. В ЗЕ не е поставен критерий за вида на субекта, за който се предоставя енергия при определянето му като „битов клиент“/ „небитов клиент“. Същото следва и от Директива 2009/72/ЕО, нито и от съдебната практика. Съгласно Решение №4907/18.04.2024г по адм.д.№198/2024г на ВАС, III отд, съдебният състав е приел следното: *„Молитвен дом или храм“ е сграда, предназначена за извършване на публична богослужбна дейност и религиозни обреди, която отговаря на изискванията на съответното вероизповедание и разпоредбите на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове. Извършването на богослужбна дейност в храма, съответно на образователна в училището към него, не е търговска или професионална дейност. Х. е място, обуславящо църквата като обединение на православните християни от една или повече енории – чл.140, ал.1 от Устава на Българската православна църква- Българската патриаршия. В този смисъл той има отношение към бита на лицата, място, където да се осъществяват правото си на вероизповедание, а не място, където да извършват търговска или професионална дейност.“* В настоящия казус е представен наемен договор, от който по недвусмислен начин се установява, че сградата се ползва за битови нужди като жилище. Наемателят на сградата дякон С. Т. освен да ползва сградата, има и други специфични задължения, разписани в чл.3 от Договор за отдаване под наем на църковен недвижим имот от 01.12.2024г. Обстоятелството, че Църковното настоятелство е регистрирано като юридическо лице не налага различен извод, тъй като правната форма е именно религиозна институция. Съгласно мотивите на Решението на ВАС по адм.д.№198/2024г „Недопустимо административният орган е приел, че е налице невъзможност да се прецени, дали консумираната електрическа енергия от жалбоподателя е изцяло за битови нужди, тъй като приложението на закона е негово задължение“. Идентични са изводите и в Решение №3765/28.03.2017г на ВАС, IV отд.по адм.д.№12292/2016г, в което съдът е приел, че независимо от обстоятелството, че собственик на помещението е юридическо лице, след като то осъществява дейност по обгрижване на лица със специални нужди и целта на сдружението не е реализиране на печалба, а съдействие и стимулиране благосъстоянието на своите обгрижвани лица, включително тяхната интеграция и социална адаптация в обществото, тези обстоятелства безспорно водят до извода, че сдружението попада в категория на битов клиент.“ Предвид изложеното според настоящия състав независимо от това дали клиентът е юридическо или физическо лице, критерият за определяне на нуждите от доставка на битов или небитов ток следва да е на плоскостта на нуждата, за която се ползва електрическото, а не на правната форма на собственика на обекта, който се захранва с електрическа енергия. Предвид това и позоваването на жалбоподател на норми по Закона за акцизите и данъчните складове, Закон за устройство на територията, в това число и констатациите, обективирани в Ревизионен акт от 22.05.2024г, издаден от ТД на Митница П. са неотнормисими по делото. Специалният закон в лицето на Закона за енергетиката и подзаконовите актове, издадени въз основа на него са специални и като такива дерогират приложението на общите такива в лицето на ЗУТ и ЗАДС. Относно критериите за разделяне на битов и небитов клиент на плоскостта на различните нужди, които ще се задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще се консумират е постановена трайна и непротиворечива съдебна практика на ВАС /Решение №2524/10.03.2015г на ВАС по адм.д.№302/2015г, Решение №2022/21.02.2024г на ВАС по адм.д.№9485/2023г, Решение №3113/04.04.2022г на ВАС по адм.д.№9353/2021г, Решение №3141/24.03.2023г на ВАС по адм.д.№8042/2022г, Решение №7517/10.07.2023г на ВАС по адм.д.№3811/2023г/, която се споделя

от настоящия състав. Съгласно същата неоснователно е позоваването на разпоредби на ЗУТ относно категорията на обектите, тъй като ЗЕ е специален и именно той се прилага към взаимоотношения по предоставяне на електрическа енергия, като фактът дали предназначението на обекта е сменено съгласно изискванията на ЗУТ е неотнoсим към спора. Водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия, а не предназначението на последния, следователно промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и условията на ЗУТ.

Решението на КЕВР е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми, същото е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на решението няма превратно упражняване на власт и не е налице несъответствие с целта на закона, отменително основание по смисъла на чл.146, т.5 АПК. Съгласно чл.76 от ЗЕ Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно чл.76, ал.4, т.2 от ЗЕ комисията контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. В този смисъл и предвид разпоредбата на чл.22, ал.1, т.1 от ЗЕ комисията при разглеждане на жалбата на ставрофорен иконом Б. Б. правилно е приела, че жалбата е основателна и че направеното искане да се произнесе за откриване на самостоятелна партия от страна, находящо се в сграда в двора на храма с идентификатор 72151.501.220.3, находящ се в [населено място], [община], не е извършено.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона. Правилно и обосновано КЕВР на основание чл.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.2 от Наредба №3 от 21.03.2013г е приела, че жалбата е основателна и е дала задължителни указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД . Решението на КЕВР следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143, ал.3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 200лв., или след превалутиране сумата е в размер на 102,26 евро.

Заинтересованата страна е претендирала разноски, като същевременно не са представени доказателства за техния вид, размер и за реалното им извършване, поради което разноски не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез юрк. Г.-Н. срещу Решение № Ж-1165/18.12.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на КЕВР сумата от 102,26 /сто и две евро и двадесет и шест цента/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: